

1866-05-05

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

Jens Adolf Jerichau

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

London

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Thomas Donaldson

Francis Henry Goldsmid

Louisa Sophia Goldsmid

Joseph Green

Thorald Jerichau

Vilhelm Schousboe

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

DOKUMENTINDHOLD

Elisabeth Jerichau Baumann skriver hjem og fortæller om den bestilling på et gruppeportræt, som advokaten sir Francis Goldsmids har bestilt af sine nevøer og niecer. Derudover ankommer en længe ventet transportkasse med malerier til London, som Jerichau Baumann henter hos Mr. Green, der formodentligt er identisk med Joseph Green, der varetager kunsttransport. Kunstneren minder desuden ægtefællen om, at han ikke må fortælle nogen, at hun sandsynligvis bliver forsinket med hjemrejsen, da hun ikke vil miste sine københavnske bestillinger.

TRANSSKRIFTION

Den 5te Maj 1866

Kjære Adolf.

Jeg er rigtig glad ved at kunne meddele Dig at Sir Fransis Goldsmid¹ foruden en Gjentagelse af Børnenes Portraitter til 100 £, idag har bestilt hos mig et Pendant til dette Billede til 140 £st med fire Børnehoveder², saa dette er en rigtig god Begyndelse. Det gaaer alletider saa underlig til i Livet, at Lykken har sine Luner, og gaaer sine egne Veje. Jeg troer jeg faaer vist nok flere Børne Portraitter meget snart, thi Lady Goldsmid³, som er min varme Protector har ført dette Billede med sig hos flere af sine Bekjendte der alle have faaet Lyst til at lade deres Børn male.

Idag har jeg pakket min egen Thoralt⁴ ud, han skal nok

[2] ogsaa gjøre sin Lykke. Nej hvor det er morsomt, at det er netop Børnene som bringer mig Lykken vores egne søde elskede Smaa. Du maae gjerne fortælle Kunstnerne etc, at jeg har meget at bestille, men Du maae ikke sige Folk, at jeg mueligen bliver længere her end det var bestemt, thi ellers kunde Portraitterne hjemme gaae fra mig, og kan jeg saa vil jeg nok gjerne faae i Pose og i Sæk. Skulde jeg blive nødsaget at blive her en 6 Uger altsaa til midt i Juni saa ønsker jeg nok at faae Træskows Portrait⁵ sendt over n. b. rullet, men den Tid den Sorg.

[3] Idag fik jeg et Brev fra Donaldson⁶ der fortæller mig at han har seet mine to Billeder⁷ paa Udstillingen, og at de nok hænge højt men godt og tage sig overordentlig godt ud og at Folk synes om dem. Som sagt der bliver lyst! Som jeg alletider har sagt det, gjælder det kun at holde ud, men ikke hengivende sig Sorgen og med Bitterhed i Hjertet, men trolig og ydmyg at gaae den Vej som vor kjære Herre Gud i sin urandsagelige Viisdom har villet at vi skulle gaae. Han lader ingen blive til skamme som stoler haaber og troer paa ham, endog Troen er skrøbelig, og Vejen derfor netop syntes mørk og trang.

[4] Ak kjære Adolf kunde Du kun holde fast derpaa, og af et oprigtig Hjerte længes efter hans Naade, og kjæmpe med vor Arvefiende, der stadig er paa Luur for at fjerne os fra Ham som selv har først givet sig hen for os, for at vi skulle hengive os til ham og være hans i al Evighed!

Hør kjære Adolf! Miskjend ikke Skovsboe⁸. Trofastere Ven have vi — Du heller ikke — aldrig havt. — Jeg lægger mig nu aldrig i Seng undtagen om Aftenen at have skrevet til Dig, eller nogen af mine andre Kjære i mit kjære Hjem, saa synes jeg at I ere mig nær. Ja Adolf at jeg idag fik Kassen til Kjøbenhavn det er et halvt Mirakel men det kostede mig ogsaa 5 Timer, som jeg

[5] ufortrødent tilbragte dels hos Mr Greens⁹ i hans snavsede støvede Boutik, deels i Omn[ib]ussen til og fra City, og der skulde Du have hørt hvorledes jeg paa engelsk læste dem Teksten og skjendte for tidligere saavel som for de nyeste Forsømmelser som sandsynligviis foranledigede Billedets Forsinkelse, og hvorledes de sagde "Yes Madam You ar[e] right, it was a shame" og s: w: Og det moersomste ved det Hele er at, det morer mig at kunne udrette Noget som neppe nogen anden kunde netop fordi det er saa vanskelig, og al dette Tummlen om, og det, at smelte sammen med dette uendelige Masse af Mennesker der alle ville noget alvorlig, dette stormægtige travle Cityfærden i hvilken jeg activ deltager i, dette

[6] har noget meget Tiltrækkende for mig og viser mig at jeg er en virkelig Demokrat, en Quinde af Folket, ikke af den nydende forfiinede og alligevel livskjæde Menneskerace med glatte fine Ansigter og Hænder. Jeg gjør mig til af mit ældende furede Ansigt (netop i Modsætning til de glatte Ansigter) som midt i Livets hele Alvor dog Gud skee Tak ved hvert Lysglimt er beredt at smile. Ja! hvorledes skulde jeg vel ellers have holdt ud? og jeg takker Gud naar at der er Folk til, der kunne læse i dette Ansigt, og at jeg beholder Ret deri, at det bringer Velsignelse for os, for andre at troe det Gode, og det Godes Sejr hos Andre. Lev vel kjære Adolf altid Din trofaste Hustru

Elisabeth Jerichau.

Jeg noterer hver Dag alt hvad jeg giver ud, [ulæseligt] dertil saa gaer det let, og rigtig er det bestemt, prøv paa det samme.

¹ Francis Henry Goldsmid

² Goldsmid-parret havde ikke børn, men bestilte et gruppeportræt af deres nevøer og niecer, hvis forældre var Emma og Nathaniel Meyer Montefiore. Gruppebilledet blev skabt efter samme komposition som Jerichau Baumann havde brugt i portrættet af døtrene Agnete, Louise og Sofie, malet i foråret 1866. Begge gruppeportrætter blev udstillet i 1867 på Royal Academy, nr. 135: Group of four heads, the children of W. Montefiore, Esq. og nr. 127: Group of three heads of the artist's children.

³ Louisa Sophia Goldsmid

⁴ Et portræt af sønnen Thorald Jerichau. Der kan være tale om det udaterede portræt, som findes på Brandts.

⁵ Muligvis portrættet af konferensråd F. W. Treschow udstillet på Charlottenborg i 1855, men der kan også være tale om en nyere version af maleriet, der ikke var malet færdigt.

⁶ Thomas Leverton Donaldson

⁷ Jerichau Baumann udstillede fire malerier på Royal Academy i 1866, dog fremgår det ikke af udstillingskataloget om to af de fire værker blev ophængt senere.

⁸ Vilhelm Schousboe

⁹ Omtalte Mr. Green er muligvis identisk med førømtalte Joseph Green

Ad Gjære Adolf kunde Du her
høvede fast derpaa, og af et
grynigt. Hjerte Løve efter
hans Næde, og Gavnene med
vor Arvefiende, der stadig er
paa Svar for et fjend og
for Flens som selv har ført
rivet sig hen for os, for at vi
skulle hengive os til hæn
og vore hæn i et Eng land!
Ad Gjære Adolf! Miskjend ikke
Norske, Protectorer der have
vi - Du heller ikke - aldrig
hent. - Jeg ligger mig at
aldrig i Læng tidstager om Løve
at have skrevet til Dig, eller
egen af mine andre Brev i
det blave Hjen, som igrer jeg
at det ere mig selv. I Adolf
jeg idag til Hjem og til Møderne
at et andet blivskel men det
konte mig selv 5 Times, og jeg

Den 9te Maj 1866

Gjære Adolf

Jeg er rigtig glad at kunne med Dig
at Siv Francis Goldsmid foruden en
Gentagelse af Brønnes Portrætter
til 100 R. i Dag har bestilt hos
mig et Pendant til dette Billede
til 140 R. med fire Brønnes
og dette er en rigtig god Brev-
selve. Det gaar altså det er
vidtlig til i Livet, at Lykken
har sine Løve, og gaar sine
egne Veje. Jeg tror jeg frem
vort nok flere Portrætter
meget snart, thi Lady Goldsmid
som er min gamle Protector
har ført dette Billede med
sig, og flere af sine Beljætt
der alle have faaet Lytt til
at lade deres Brøn uale.
Der har jeg pubbet en egen
Thorst ud, som skal nok opna

gjøre sin Lykke. Nj' lever det
er ussont, at det er netop
Pönnens som bringer mig Lykke
vores egne røde Elskede Tæne.
Du maa gjerne fortælle
Nantæne et, at jeg
har meget at berholde, men
Du maa ikke sige Folk,
at jeg maaligen bliver
Længere her end det er
bestemt, thi ellers kunde
Postkæmpe høre mig
for mig, og her jeg ene vil
jeg nok gjæse fane i Pore
og i Stok. Skalde jeg blive
nød sagt at blive her en 6
Uger altsaa til midt i Juni
som ønsker jeg nok at fane
Fraslow's Postrest sendt oven
n. 6. rullet, men den Tid den Song.

Dej fik jeg et Brev fra
Donnicen der fortæller mig
at han har set mine to Billeder
for Udstillingen, og at de
nok lange tid var godt og
sage sig overordentlig godt ud
og at Folk synes om dem.
Som sagt der bliver Gid!
Som jeg allestid er lev sagt det
gjældet det kan at holde ud,
men ikke denivade sig Løge
og med Bitterhed i Hjertet,
men troly og godmij at gæle
Der Uj er vor kjære Herre
Gad i sin uretssegelige
Viisdom har villet at vi
skulle gæle. Flan Cederlingen
blive til skæne som stoler
haaber og troer på ham,
endog Troen var skrobely, og Bølge
derfor netop igatis mørk og kær.